

REPORTAGE
VERENIGING
LIMBURG

DOOR WIEL BEIJER

‘Met de ikken begint het’

Namens de Vereniging Limburg zijn verkenners op pad om te ontdekken waar de Limburgers op sociaal gebied mee bezig zijn.

En om te zien waar het knelt. Een tussenbalans.

Een vereniging waarvan alle Limburgers lid zijn. Zonder dat zij zich als lid moesten aanmelden. Jong en oud. Dat is de Vereniging Limburg. Opggericht om te werken aan een vitaler Limburg. Lid zijn is bijzaak. Hoofdzak is meedoen. En daar zit het probleem, immers te veel kwetsbare mensen doen niet mee. Daarbij alleen al naar schatting 20.000 jongeren. Zij doen geen betaald werk, geen onbetaald werk, hebben te weinig scholing, leven vaak te ongezond en worden niet bereikt door goedbedoelde activiteiten.

Namens de vereniging zijn zes ver-

kenners onderweg in de provincie Limburg om te zien hoe het staat met de sociale én de economische achterstanden en vooral om te ontdekken hoe die kunnen worden weggewerkt. Het is immers een economisch en een sociaal belang om meer mensen met verschillende vormen van arbeid te verbinden. Zo'n 350 tot 400 mensen hebben zij inmiddels gesproken. Groepsgewijs of individueel.

Mooie dingen

Blij zijn de verkenners vaak geworden van de verhalen die zij hoorden tijdens hun bezoeken. „We hebben veel mooie dingen gezien van be-

We hebben veel mooie dingen gezien van betrokken mensen in wijken.

Ellen Janssen

Actief zijn in de werkplaats van Athos in Maastricht. FOTO LORAINÉ BODEWES

trokken mensen in wijken, maar we hebben ook gezien waar Limburg nog stappen kan zetten om achterstanden weg te werken”, zegt Ellen Janssen, een van de verkenners. Zij is programmamanager wijkontwikkeling in de Roermondse volkswijk Donderberg. In die wijk wordt sinds 2012 door vier professionele partijen gewerkt om het negatieve imago weg te werken en om de wijkbewoners mee te laten doen. Dat gebeurt onder meer in de ontmoetingsruimte Donderie, waar allerlei activiteiten plaatsvinden onder leiding van vrijwilligers. „Niet alleen met bestuurders van gemeenten of instellingen praten wij. Ook en vooral met de mensen om wie het gaat. De burgers. Zij moeten immers meedoen, moeten zich gezond voelen en moeten zich van toegevoegde waarde voelen.

Die mensen moeten weten dat ze gezien worden”, vervolgt verkenner Anita Bastiaans. Zij is werkzaam bij de stichting Radar die in Zuid-Limburg mensen met een beperking ondersteunt. Namens Radar is zij oprichter van de ontmoet- en ontwikkelplek Athos in Maastricht. „Eet, maakt, doet”, luidt daar het motto. Er wordt onder meer in een werkplaats en een naaiatelier gewerkt aan zelf- én samen-redzaamheid van mensen met een beperking én buurtbewoners.

Twee verkenners die sociale achterstanden dagelijks in hun werk ervaren. „We hebben geleerd dat het heel belangrijk is de kleine dingen te zoeken en te koesteren. De ikken, daar begint het. Met de ikken willen we heel praktisch bezig zijn, zoeken naar ieders persoonlijke passie en drijfveer”, zegt Ellen Janssen. Ook

praten de verkenners met gemeenten. „We hebben alle gemeenten per brief uitgenodigd voor een gesprek. Ruim de helft heeft inmiddels gereageerd. We willen alleen praten op collegeniveau. Willen zo te zien krijgen wat gemeenten doen met de nieuwe taken. Doen ze dingen nu echt anders, wordt die WMO nu anders georganiseerd, zijn ze bezig met nieuwe vormen van dagbesteding, werken ze kostendekkend of juist goedkoper. Dat soort dingen.”

Eigenwijze zeilers

Tijdens de verkenningen worden de zes vaak aangenaam verrast. „Dan kom je stoere mensen tegen die zich niets aantrekken van potjes in de zorgfinanciering of schotten tussen taken en middelen. Zorginstellingen die durven te zeggen: ‘Ga weg, we doen wat goed is voor de men-

sen.’ Daarvoor heb je wel een gemeente nodig die rugdekking geeft en openstaat voor andere financieringswijzen. Dat doet bijvoorbeeld de gemeente Venray”, zegt Ben van Essen uit Sevenum, die onder meer voorzitter is van de Vereniging voor Kleine Kernen en die tot zijn pensioenering bij de provincie Limburg betrokken was bij de gevolgen van de bevolkingskrimp.

„Voor een nieuwe koers moet het roer om. Maar zo'n nieuwe koers is vaak al ergens in de provincie bezig.” Die eigenwijze zeilers wil de Vereniging Limburg bij elkaar brengen, zodat ze samen de gewenste nieuwe koers kunnen uitstippelen. „Daarvoor moet je wel tegen de wind in durven zeilen.”

Reageren?

wiel.beijer@delimburger.nl